

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Терещенко Тетяна Станіславівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність приписам частини першої статті 55 та пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення підпункту „а“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – Кодекс), згідно з яким не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо *касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики.*

Автор клопотання стверджує, що „встановлений оспорюваним положенням Кодексу випадок права на касаційне оскарження судових рішень у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, не є визначений в розумінні пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України та частини першої статті 17 Кодексу, оскільки дана норма не має визначеності, ясності, недвозначності та не забезпечує її однакового застосування, призводить до необмеженості трактування у правозастосовчій практиці“. Також, на думку скаржниці, оспорюване положення Кодексу суперечить частині першій статті 55 Основного Закону України, якою встановлено основоположне право кожного на захист прав і свобод в суді, оскільки обмежує право людини і громадянина на захист прав і свобод в судовому порядку, зокрема в касаційній інстанції.